

OVERGAVE

DOOR TOP NAEFF

Zoo komen we aan het einde van den tocht
En zeggen: het is goed.
Wie lang op aard zijn kleinen hemel zocht,
Wie lang voor zijn verloren vrede vocht,
Wie aan zijn wonden stil-aan is verbloed,
Sluit de oogen: het is goed.

Ziet gij den einder achter 't ledikant?
Daar rijst de zon.... daar ligt....
— Trek de gordijnen van den zwarten wand —
Daarachter ligt het grenzenlooze Land.
Is het de weerschijn van God's aangezicht:
Een ver, onpeilbaar licht....?

Verduister niet dit helderst oogenblik
Onder uw zwarten rouw,
Maar luister met mij naar den klokketik....
Open het venster, Zuster, lucht! ik stik....
En 't bed wordt mij te nauw!

Verleden, waar mijn ziel doorhenen glijdt
Zooals een ster verschiet.
O, mijne vrienden, al te lang verbeid,
Treedt gij mij tegen uit uwe eeuwigheid,
Die me in den bloei van mijnen dag verliet?
Wat weten wij?.... Wat niet?

Wij leeren eerst het leven aan den dood
In 't uur, dat ons bevrijdt.
Heb dank, o leven, voor het avondrood,
Gezegend zij der aarde warmen schoot.
Wij ijlen door de ruimte en den tijd....
't Is goed, ik ben bereid.
